Copyright Information

This eBook file was generated by MobiPocket Publisher Personal Edition.
This eBook file is for personal use only and cannot be sold.
To generate eBooks to be sold or for corporate or public usage, please purchase the commercial version at : http://www.mobipocket.com

Vědec

Jiří X. Brossmann

Palmknihy- knihy do vaší dlaně
http://www.palmknihy.cz

Vědec

Jiří X. Brossman

Zveřejněno se souhlasem internetového magazínu Amberzine
http://amber.zine.cz

Patrik vložil poslední hustě popsaný list do modré složky a pevně ji svázal. Pistoli, ležící na stole vedle hromádky čistých papírů, si zasunul do kalhot a se složkou pod paží přešel do předsíně. Oblékl si modrou zimní bundu, složku schoval do velké vnitřní kapsy a vyšel z bytu. Výtahem sjel do přízemí a přeběhl ke kiosku naproti domu.
Mleté kafe, štěknul na postarší paní za sklem a netrpělivě jí podal platební kartu. Trafikantka mu podala červený sáček s kávou a kartou projela štěrbinou v pokladně. Patrik se obrátil a udělal pár kroků směrem k domu. Pak se na okamžik zastavil a vrátil se zpět.
Dejte mi ještě krabičku marlborek. Ne počkejte, raději dvě. Trafikantka na něj udiveně pohlédla. A zapalovač.
Vy kouříte? zeptala se a nevěřícně zakroutila hlavou.
Co je vám do toho? řekl Patrik ostře. Vzal si zpět svou kartu a vběhl do domu.
Výtah s tichým hlesnutím zastavil. Než vystoupil, rozhlédl se Patrik po chodbě. Byla prázdná. Rychle přešel ke svým dveřím a projel kartou škvíru zámku. Dveře zabzučely a vzápětí za Patrikem zaklaply.
Vypláchl skleněnou konvici a naplnil ji vodou. Pak ji postavil na sporák a než začala voda vřít, otevřel sáček s kávou.
Parchanti, řekl tiše, když polovinu kávy nasypal do bublající vody a sundal konvici z plotny. Pak přešel k oknu a klepnul na tlačítko Zastřít . Z dosud průhledného skla sestala deska černá, jako nejtemnější noc. Bundu odhodil na podlahu a složku a pistoli hodil do velkého ušáku v rohu místnosti. Pak křeslo posunul

do středu pokoje a na podlahu vedle postavil konvici a šálek. Pak se usadil a strhaně sipřejel rukama po obličeji.
Podělaní parchanti, řekl znovu a naplnil šálek.
Třesoucíma se rukama strhl celofán z krabičky cigaret a připálil si. Nekouřil od patnácti let, takže se po prvním šluku rozkašlal. Když se zklidnil, znovu, tentokrát opatrněji, potáhnul. V hlavě mu začalo příjemně hučet. Usrkl trochu horké kávy a čekal.
Z dřímoty jej probralo zabzučení dveří. Zamrkal a poslouchal jak si Mirka sundává bundu a zouvá boty. Když vešla do pokoje zamířil na ni pistolí.
Paťo... řekla udiveně Mirka a nechápavě hleděla na pistoli.
Sklapni a sedni si, přikázal Patrik.
Patriku co -
Říkal jsem, že máš držet hubu a sednout si! ukázal hlavní na pohovku naproti křeslu.
Mirka si pomalu sedla a s očima do široka otevřenýma hleděla na Patrika.
Rozkouřenou cigaretu uhasil o stěnu konvice a nedopalek přihodil k hromádce na koberci. Pak chvíli jen seděl a přivřenýma očima pozoroval Mirku, které se chvěla brada.
Všechno vím, řekl nakonec.
Paťo, co se děje? zeptala se Mirka a očima těkala z pistole na nepořádek na koberci a zpět.
Všechno jsem pochopil, řekl Patrik, jako by to vše vysvětlovalo.
Paťo, kdy jsi naposledy spal? zeptala se Mirka a hleděla na obrovské tmavé váčky pod Patrikovýma očima.
Máte moc dobře vymyšlené. Ale mě nedostanete, řekl Patrik a ošklivě se ušklíbnul.
Paťo, já zavolám doktora, řekla Mirka rozhodně a začala se zvedat.
Sedni si! zařval Patrik. Sedni si a poslouchej, nebudu to opakovat dvakrát.
Patriku - pokusila se Mirka zaprotestovat.
Budeš už držet tu svou zasranou klapačku? zaječel Patrik a z úst mu vyletěla sprška slin. Mirka se schoulila a sledovala jak si levou rukou vytáhl z krabičky další cigaretu a připálil si.
Pěkně jste se mnou vyjebali, jen co je pravda, řekl Patrik. Kolikátý už jsem? Podle toho co jsem četl minimálně dvacátý ve fyzice, ale určitě jsou i další v jiných vědách, co? Z jeho pohledu zračila čirá nenávist.
Patriku, potřebuješ doktora, řekla Mirka prosebně.
Nespal jsi alespoň čtyři dny a té práce na tebe bylo moc.Neměla jsem tě poslouchat a přijít už v pondělí.
Na Patrika její slova neudělal žádný dojem.
Celé to byla bouda. Potřebujete jen můj mozek, všechno ostatní je vám ukradené. Nutili jste mě studovat, navrhovali mi co by mě mohlo zajímat. Říkali jste jaké to bude krásné až budu vědcem a dám lidstvu něco nového. Zakroutil hlavou.
Takové sračky. Potáhnul z cigarety a vydechl oblak kouře.
Tady to je, vzal do levé ruky složku a popel z cigarety mu dopadl na košili. Nevšímal si toho. Právě jsem to dopsal, celou tu vaši podělanou sjednocenou teorii pole. Doufali jste, že to dokáže už Rosenbain, ale on taky pochopil a nechtěl to dokončit. Píše o tom ve své poslední práci. Znal celé řešení, stejně jako Redfoot, ale nikdo z nich vám tu teorii nechtěl dát. Tak tady to máte, hodil složku na koberec před Mirkou.
Já ti nerozumím, zakroutila Mirka hlavou se zoufalým výrazem na tváři.
Nedokážete totiž vytvářet nic nového, řekl Patrik ignorujíc její poznámku. Dovedete jenom využívat hotových teorií. Nemáte dost fantazie na to, abyste dali dohromady něco složitější. Proto jste si stvořili mě. Nevím odkud jste vzali tu technologii, ale je to od vás pěkně mazané. Naklonovat si génia, nechat ho vystudovat přes počítač a pak z něj vysát co se dá. Divoce na ni pohlédl. Ale my to víme, ukázal prstem ke složce. My víme, že jsme jiní, řekl znovu a opřel se do křesla, jako by právě došel k triumfálnímu objevu. V koutku pravého oka se mu objevil nekontrolovaný tik.
Z venku se ozvalo zaburácení motoru, které vzápětí ztichlo.
Už jsou tady? Čekal jsem, že to bude trvat déle. Zvedl hlavu a ke stropu zakřičel: Hej, já vím, že posloucháte. Máte v hlavě všichni nějaký implantát, kterým se dorozumíváte. Redfoot to zjistil, když jeho

manželku srazilo auto a z lebky se jí vysypala hromada elektroniky. Znovu se obrátil na Mirku.
Nedokážete pochopit ani desetinu z toho, co jsme vymysleli my. Umíte jen parazitovat na naší práci.
Škodolibě se zasmál. A v tom je naše síla. Všechny ty vzorce a poučky tvoří tajnou řeč. Trvalo mi to tři roky, než jsem pochopil jak to funguje a co se mi vlastně snaží sdělit. Nechtěl jsem tomu věřit, ale pak jsem začal studovat i věci mimo teorii pole a zjistil jsem, že ten jazyk používají všichni. Každý, kdo něco objevil, každý, kdo ve fyzice něco dokázal, nechal mezi vzorci poznámky o vás.
Mirka se tvářila stále zoufaleji. Patriku, ty jsi šílený. Prosím tě, řekla a do očí se jí hnaly slzy, prosím tě, polož tu pistoli a nech mě ať zavolám doktora. Vyspíš se, odpočineš si, a bude ti zase dobře. Prosím tě, zašeptala.
Kašlu na tvoje slzy. Možná bych ti uvěřil, ale ty sama jsi mě přesvědčila, že to co jsem četl mezi řádky je pravda. Bylo to moc jednoduché, zamyšleně na Mirku pohlédl a pokýval hlavou. Moc rychle jsi se začala tvářit, jako by ses do mě zamilovala. Oči mu zvlhly. A já ti to věřil. Na okamžik sevřel víčka. Jak já tě miloval... Znovu na Mirku pohlédl.
Možná, kdybyste mě nechali samotného, možná bych ty zprávy pokládal za nějaké nedopatření, za náhodu, možná bych na ně zapomenul. Ale vy jste mě donutili otevřít se, rozbili jste mou samotu. Jeho pohled znovu ztvrdnul. Ponížili jste mě.
Mirka se rozplakala.
No tak, nehrej tu na mě divadlo. Na tohle ti podruhé neskočím. Sáhnul po další cigaretě a než si připálil, rozdrtil rukou prázdnou krabičku.
Všechno jsem to napsal do té teorie. Použil jsem stejný jazyk jako všichni ti lidé přede mnou. Nemůžete ho pochopit a pokud budete chtít pokračovat ve výzkumu, budete muset tu teorii dát přečíst někomu dalšímu. Potáhnul z cigarety.
Doufám, že příště budete chytřejší, zakřičel znovu ke stropu. Tak pojďte už dovnitř, nestůjte za těmi dveřmi.
Patriku, proboha, zaprosila Mirka tiše a rukávem si otírala slzy z tváří. Nevím jak tě mohly napadnout takové věci. Já tě opravdu miluju. Prosím tě, polož tu pistoli. Prosebně na něj hleděla.
To by se vám líbilo, co? řekl Patrik jízlivě. Nadopovali byste mě, vymazali mi kus paměti a znova mě využili. Víte, že kdybych věděl, že nejste jako já, že jste vetřelci, nikdy bych pro vás nepracoval. Pistolí ukázal na složku. Tohle berte jako dárek. Abyste měli nad čím bádat. Chraplavě se zasmál.
Pak si přiložil hlaveň ke spánku a pohrdavě pohlédl na Mirku, které se tvář stáhla čirou hrůzou.
Nasrat.
Místností otřásl výstřel.
Mirka zakřičela a vrhla se k Patrikovu tělu, které se svezlo z křesla na koberec. Patriku, křičela, Paťo...
Paťo, cloumala jím a po tvářích se jí začaly kutálet obrovské slzy.
Paťo... opakovala to slovo znova a znova. To, co zbylo z Patrikovy hlavy si položila do klína a hladila ho po zbytcích vlasů, které kulka neodtrhla.
Mirka nevěděla jako dlouho tam klečela a plakala nad Patrikovou mrtvolou. Z jejího tichého nářku ji neprobralo ani, když někdo vyrazil vstupní dveře. Do místnosti vběhli dva muži v modrých uniformách, další se hrnuli za nimi. Rozhlédli se po místnosti. Jeden z nich si přikryl ústa rukou a s dávením se mezi ostatními prodral ven. Druhý si na hlavě posunul kšiltovou čepici a řekl: Doprdele.
Chvíli hleděl na spoušť, kterou způsobil Patrikův výstřel, a na Mirku, která stále hladila Patrikovou zohavenou hlavu a něco si pro sebe mumlala.
Odveďte tu ženskou k doktorovi, otočil se muž s čepicí k ostatním. Do místnosti vešli další dva muži a zatímco se snažili Mirku odtrhnout od Patrika, jejich šéf vylovil z kapsy vysílačku.
Ano, pane. Zastřelil se. Nevím, je to tento týden už druhý Kreativní, který se zabil. Možná bychom měli udělat nějakou změnu ve výchovném programu. Ano, pane, jeho práci máme.
Sklonil se a zvednul složku. Ano, jistě, řekl ještě a opět vysílačku schoval.
Obrátil se ke dvěma svým mužům, kteří stále marně zápasili s hysterickou Mirkou. Tak proboha pospěšte si. Je to naše nejlepší agentka a jestli ji včas nevyčistíme hlavu, bude znovu nepoužitelná.

eBook Info

Identifier:
OIWCMIVUBW

Title:
Vedec

Creator:
Jirí X. Brossmann

Date:
1.7.2001

Language:
cz

Copyrights:
(c) Palmknihy 2000, 2001
